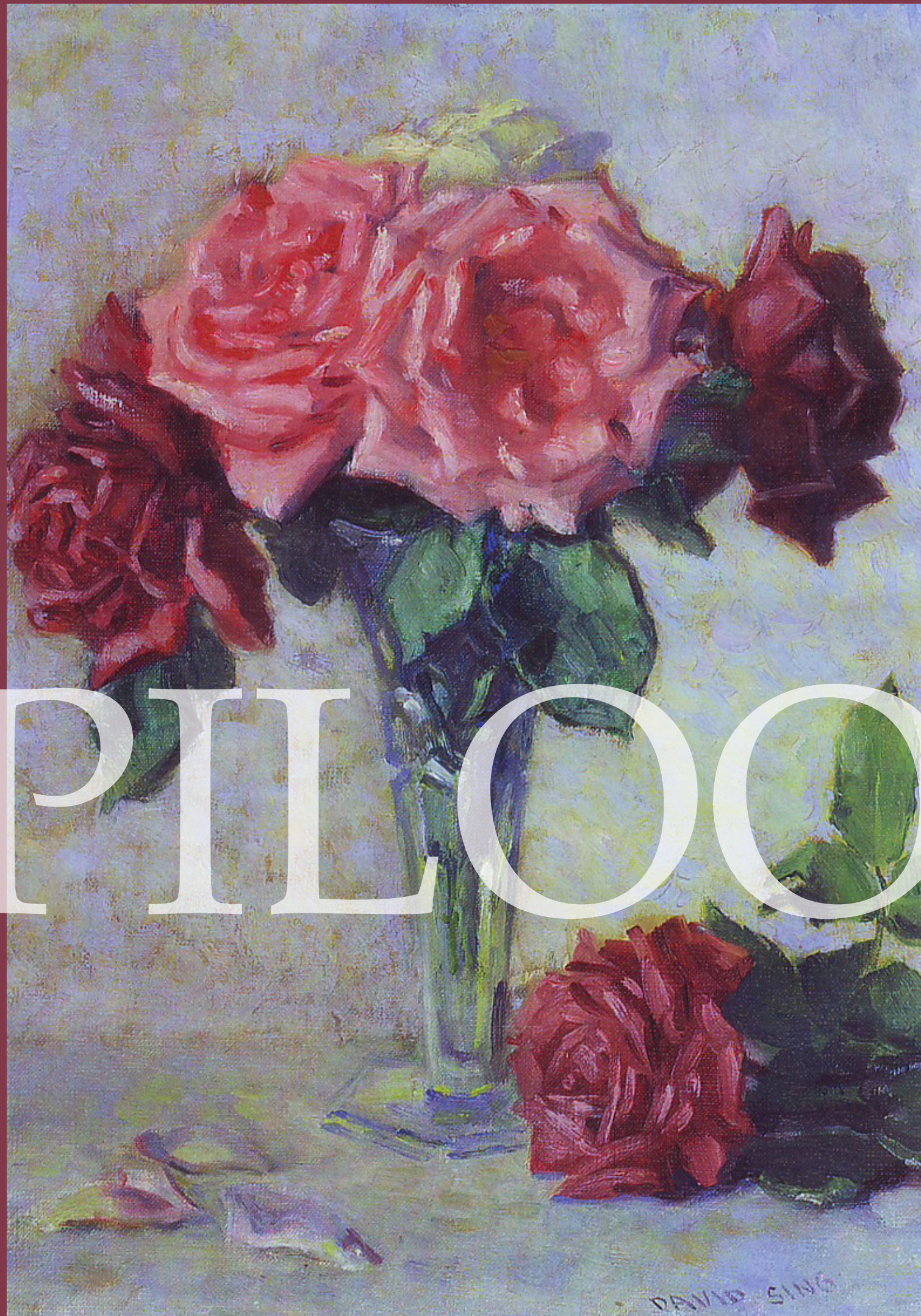

EPILLOG

Schrift

Wat Jezus schreef
was in het zand

Wat overbleef
was heilig land

Schrijf

(Apoc. 1, 11)

Ik schrijf
om levensbehoud
want anders
sterf ik na
iedere seconde.

Als ik niet schrijf
vloeien mijn gedachten
weg als een stroom
van onbestemdheid
de leegte in.

Ik houd mij vast
aan wat ik vastleg
en schep zo
mijn toekomst
in het heden

want steeds
kan ik terugkeren
naar wat ik was
wat ik deed
wat ik dacht.

Als ik schrijf
schep ik
mijn wereld
van onvergankelijk
voortbestaan.

Ik schrijf niet
om geweten te
blijven worden
maar om zelf
te blijven weten.

O God

doorbreek met uw licht
het lichteloze moeizame
van de volharding
ook als ik U niet zie

ondersteun in mij
de onderschikking aan
het lijden, de kracht om
te dragen en bereid te zijn

de schijnbare zinloosheid
de weerzin zo te moeten leven
te aanvaarden als mijn weg
tot U en tot mijzelf

draag mij van de ene dag
naar de andere, vanuit de diepte
van zelfverlies naar de berg
van uw verschijnen

ik vraag niet om uw licht
wanneer mijn uithouden
mijn doorstaan van duisternis
voor U teken is van mijn

onvoorwaardelijke liefde voor U
o, laat mij dan maar in het
donker zijn met U want ook dan
bent U licht in het duister

*'Dat wij voldragen
en voltooid
in U weergekeerd
mogen zijn
wie we zijn'*

Ego sum

God, lieve grote
eigenlijk Enige Zijn,
ik weet dat het
heel egoïstisch is
als ik bid en hoop
als 'ik' als 'ego'
te mogen voortbestaan.

Want wie ben ik
als niet ik ben,
wie ben ik als ik
opsmelt in het vuur
van uw eeuwige liefde,
een naamloze vonk ben
in uw zee van licht?

O lieve God, ik vraag U,
houd mij in leven 'mij'
zo als ik ben, zo als U
bent in en door mij.
Dan zal ik uw beminde
en uw minnaar zijn
en U met mij Ene.

Nec ego

Niet meer 'ik' 'ik' 'ik'
toch ben 'ik' het nog
die dat zegt, al is het
voor de laatste keer.

Het is voldoende
mij geborgen te weten
in uw alvervullende
alomhullende liefde.

Verder gaat het nu
om alles 'buiten' mij,
uw schepping, uw leven,
mensen dieren dingen:

Om U, uw leven, zijn,
bestaan, uw vreugde -
om U, eeuwig Levende
die wilt leven in mij -

om voor U te zijn als
wezen dat van U houdt
en met ziel en lichaam
U wil toebehoren.

In ons ruim
ademt de bron
die aanzwelt tot
een stroom van leven

Kom mee, we verlaten
de binnenwateren
om in te schepen
naar volle zee.

We zetten de luchter
op de steven,
hoe dieper het duister
hoe heller het licht.

Kom mee aan boord,
samen wagen we het,
om de zee te zien lichten,
uit te varen in de nacht.

God

dank voor de vitaliteit
de levenslust
en levensvreugde
waarmee U ons begiftigt

met onze jaren
komt ons einde in zicht
en toch voelt iedere
nieuwe dag als een begin

wij mogen blijven ontwaken
in uw eeuwige geboorte
en groeien langzaam
naar het laatste begin

Toewijding

God, ik wijd U
mijn dagen en mijn nachten.
De uren van schoonheid
als een tuin in bloei.
De uren van stil alleen
doorstaan verdriet.
De uren van vreugde
in liefde mezelf gedeeld.

De dagen dat ik mij
door U bemind weet.
De dagen dat mijn gevoel
zwijgt alsof U er niet bent.
De nachten in duisternis
en onbestemde vrees.
De nachten in uw licht
als ik slaap in uw vrede.

Ik wil U gewijd zijn,
ik geef U mijn hart,
voor U wil ik leven.
De jaren die mij nog
gegeven zijn, geef ik aan U
om aandachtig en eerbiedig
in stil gebed en overweging
bij U te zijn in liefde.

U wijd ik mij toe
mijn leven en mijn zijn
om door U geheiligd en voltooid
te worden uw geliefde.
Zo wil ik U tegemoet gaan
terwijl U mij nadert -
vandaag en morgen
totdat wij samen zijn.